

สถาบัน **THE BEST CENTER**

2145/7 ซ.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทร. 0-2318-6868, 0-2314-1492 โทรสาร 0-2718-6274

www.thebestcenter.com facebook.com/bestcentergroup

คุณภาพทางวิชาการต้องมาที่ 1

คู่มือเตรียมสอบ

เจ้าพนักงานธุรการ

(ส่วนกลาง) กรมกิจการเด็กและเยาวชน

แนวข้อสอบมากกว่า 590 ข้อ

ปี 69

ความรู้ความสามารถทั่วไปและความสามารถใช้เฉพาะตำแหน่ง

การประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะ ครั้งที่ 1 (100 คะแนน)

สอบข้อเขียนประกอบด้วยรายวิชา ดังนี้

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546
 - วิสัยทัศน์ ค่านิยม พันธกิจ และอำนาจหน้าที่ ของกรมกิจการเด็กและเยาวชน
 - ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
 - พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565
 - ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- การประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะ ครั้งที่ 2 (100 คะแนน)
- สอบสัมภาษณ์

สนใจสั่งซื้อ หรือสอบถามเพิ่มเติม โทร. 081-496-9907

LINE: @thebestcenter

280.-

www.thebestcenter.com หรือ www.facebook.com/bestcentergroup

คู่มือสอบ

เจ้าพนักงานธุรการ

(พนักงานราชการทั่วไป) (ส่วนกลาง)

กรมกิจการเด็กและเยาวชน

ราคา 280-.

คำนำ

สำหรับชุดคู่มือสอบสำหรับตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ (พนักงานราชการทั่วไป) (ส่วนกลาง) กรมกิจการเด็กและเยาวชน เล่มนี้ ทางสถาบัน THE BEST CENTER และฝ่ายวิชาการของสถาบันได้เรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมสอบในการสอบแข่งขันฯ ในครั้งนี้

ทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือ เล่มนี้ขึ้นมา ภายในเล่มประกอบด้วยทุกส่วนที่กำหนดในการสอบ เจาะข้อสอบทุกส่วน พร้อมคำเฉลยอธิบาย มาจัดทำเป็นหนังสือชุดนี้ขึ้น เพื่อให้ผู้สอบได้เตรียมตัวอ่านล่วงหน้า มีความพร้อมในการทำข้อสอบ

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดทำฉบับนี้ ทำให้หนังสือเล่มนี้สามารถสำเร็จขึ้นมาเป็นเล่มได้ พร้อมกันนี้คณะผู้จัดทำขอน้อมรับข้อบกพร่องใดๆ อันเกิดขึ้นและยินดีรับฟังความคิดเห็นจากทุกๆ ท่าน เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน

ฝ่ายวิชาการ

สถาบัน The Best Center

www.thebestcenter.com

สารบัญ

➤ ความรู้เกี่ยวกับกรมกิจการเด็กและเยาวชน	1
✦ แนวข้อสอบความรู้เกี่ยวกับกรมกิจการเด็กและเยาวชน	6
➤ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.2547	13
✦ แนวข้อสอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.2547	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2560	23
➤ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546	30
✦ แนวข้อสอบพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2562	45
➤ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546	56
✦ แนวข้อสอบพ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546	86
➤ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540	95
✦ แนวข้อสอบพ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.2540 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2562	108
➤ พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2565	139
➤ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.2544	145
✦ แนวข้อสอบระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.2544	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2561	160
➤ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526	166
✦ แนวข้อสอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ.2564	194
➤ ความรู้เกี่ยวกับงานธุรการและงานสารบรรณ	242
✦ แนวข้อสอบความรู้เกี่ยวกับงานธุรการและงานสารบรรณ	278
✦ แนวข้อสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	290
➤ เทคนิคการสอบสัมภาษณ์	299

ความรู้เกี่ยวกับกรมกิจการเด็กและเยาวชน

ประวัติความเป็นมา

ปี 2506 รัฐบาลจัดตั้งศูนย์รวมการศึกษาวิจัยปัญหาเยาวชน เพื่อแก้ปัญหาคriminalทำผิดของเด็กวัยรุ่นและส่งเสริมให้เยาวชนทั้งในและนอกระบบได้รับการพัฒนา เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งต่อมาในปี 2511 ยกฐานะเป็นสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2529 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูร ในขณะทรงพระราชอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงเสด็จมาเป็นองค์ประธานเปิดอาคารสำนักงาน

ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2545 – 2558 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ดำเนินการกิจด้านเด็กและเยาวชน ภายใต้โครงสร้างที่ส่วนราชการระดับกรม แบ่งหน้าที่ บทบาทและความรับผิดชอบทางด้านการกำหนดนโยบายและวิชาการออกจากด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานเฉพาะด้าน แต่ด้วยข้อจำกัดในการปฏิบัติจริงไม่อาจแยกงานด้านการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติออกจากกันอย่างสมบูรณ์ เป็นผลให้เกิดซ้ำซ้อน และไม่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนภารกิจในภาพรวมต่อกลุ่มเป้าหมายด้านเด็กและเยาวชนอย่างเชื่อมโยงและบูรณาการกัน

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการกิจยิ่ง เด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางอย่างมีเอกภาพเบ็ดเสร็จ กรมกิจการเด็กและเยาวชน (ดย.) สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จึงได้รับการจัดตั้งขึ้นในวันที่ 6 มีนาคม 2558 ตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นการรวมภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมายด้านเด็กและเยาวชน จาก 3 หน่วยงานในสังกัด พม. คือ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (สท.) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (พส.) และสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สป.พม.) และเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2558 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างโดยมีการรวบรวมและยกระดับหน่วยงานด้านเด็กและเยาวชนเป็น "กรมกิจการเด็กและเยาวชน"

กรมกิจการเด็กและเยาวชน จึงเป็นหน่วยงานเชิงนโยบายและปฏิบัติ ที่มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน การส่งเสริมสวัสดิการเด็กเยาวชน และครอบครัว โดยการกำหนด นโยบาย มาตรการ กลไก ส่งเสริมสนับสนุนภาครัฐและภาคเอกชน ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามนโยบายและมาตรการที่กำหนด เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

ห้าม!! คัดลอก เผยแพร่ ดัดแปลง ส่งต่อ และจำหน่ายเอกสารฉบับนี้โดยเด็ดขาด

หากตรวจพบจะดำเนินคดีตามกฎหมาย (สงวนลิขสิทธิ์ สถาบัน The Best Center)

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรหลักในการกำหนดนโยบาย สร้างเด็กและเยาวชนไทยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
และเติบโตอย่างยั่งยืน

ค่านิยม

ทำงานเชิงรุกอย่างเชี่ยวชาญ ใส่ใจบริการด้วยคุณธรรม ก้าวทันเทคโนโลยีดิจิทัล

พันธกิจ

- 1) พัฒนานโยบายและมาตรการด้านเด็กและเยาวชนในเชิงรุก
- 2) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเสริมสร้างทักษะชีวิตเด็กและเยาวชนที่จำเป็นในการดำรงชีวิตตามช่วงวัย
- 3) พัฒนาและเชื่อมโยงระบบคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
- 4) พัฒนาระบบสวัสดิการเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย
- 5) บูรณาการภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาเชิงประเด็น (Agenda Base)
- 6) พัฒนาบุคลากร และระบบบริหารองค์กรให้มีสมรรถนะสูง
- 7) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศรองรับการคุ้มครอง และพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความทันสมัย

ยุทธศาสตร์

- 1) เสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนสู่ความเป็นพลเมืองคุณภาพ
- 2) เสริมสร้างระบบคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ครอบคลุม
- 3) พัฒนาระบบสวัสดิการเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่เชื่อมโยงกับระบบสวัสดิการอื่น
- 4) ยกระดับการพัฒนาระบบบริการประชาชน มุ่งสู่ความเป็นองค์กร ดิจิทัล โปร่งใส ตรวจสอบได้

อำนาจหน้าที่ (ภารกิจ)

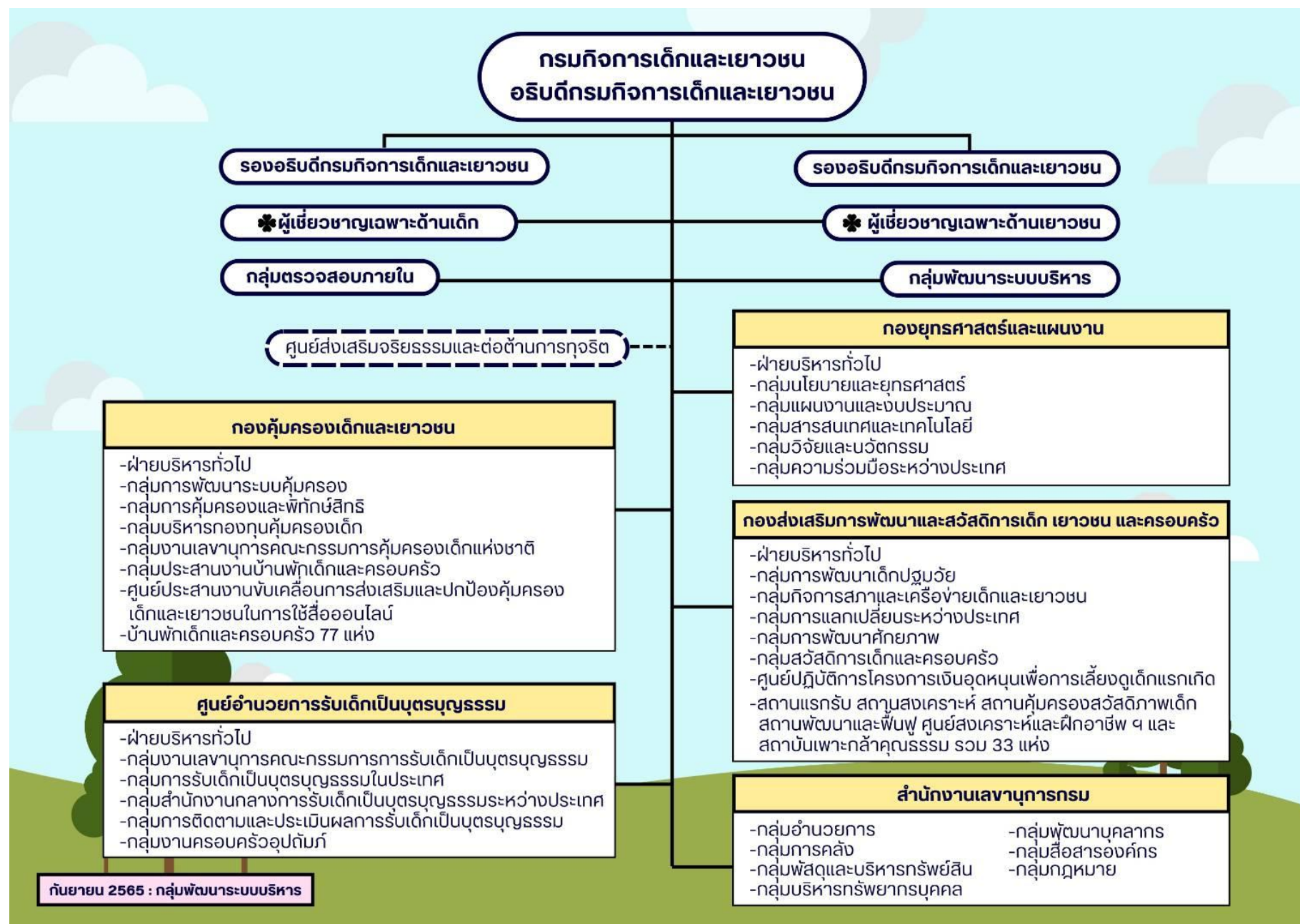
กรมกิจการเด็กและเยาวชน

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการเด็กและเยาวชน มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน การส่งเสริมสวัสดิการเด็กและครอบครัว โดยการกำหนดนโยบาย มาตรการ กลไก ส่งเสริมและสนับสนุนภาครัฐและภาคเอกชน ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามนโยบายและมาตรการที่กำหนด เพื่อให้เด็กและเยาวชน มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. เสนอแนะนโยบาย แนวทาง เสริมสร้างมาตรการและกลไกในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน และการส่งเสริมสวัสดิการเด็กและครอบครัว
2. กำหนดมาตรฐานการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การคุ้มครองพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน และการส่งเสริมสวัสดิการเด็กและครอบครัว ให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโลก พันธกรณี ความตกลง และความร่วมมือระหว่างประเทศ กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด
3. พัฒนาศักยภาพความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน และการส่งเสริมสวัสดิการเด็กและครอบครัว
4. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรม เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน การส่งเสริมสวัสดิการเด็กและครอบครัว และบทบาทการสังคมของเด็กและเยาวชน
5. บริหารจัดการและพัฒนาระบบงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และเป็นศูนย์กลางข้อมูลด้านเด็กและเยาวชน รวมทั้งที่เป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่มีปัญหาทางสังคม กลุ่มที่ประสบภัยสังคม กลุ่มที่พึ่งพิงรับการช่วยเหลือ คุ้มครอง สงเคราะห์ พัฒนาและฟื้นฟู และการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
6. จัดบริการสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์ การให้คำปรึกษาแนะนำ การให้ความช่วยเหลือ และการแก้ไขปัญหากลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่ประสบภัยสังคม และกลุ่มที่มีปัญหาทางสังคม รวมทั้งประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7. พัฒนารูปแบบ วิธีการบริการสวัสดิการสังคม และการสังคมสงเคราะห์เด็ก เยาวชน และครอบครัว ให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด
8. จัดให้มีบ้านพักเด็กและครอบครัว สถานรับเลี้ยงและพัฒนาเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ในการบริการและให้การช่วยเหลือ สงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพ พัฒนา ฟื้นฟู และจัดบริการสังคม แก่เด็กและครอบครัวที่ประสบปัญหา
9. เป็นศูนย์กลางในการให้ความช่วยเหลือ คุ้มครองและดำเนินการในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
10. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน และการส่งเสริมสวัสดิการเด็กและครอบครัว
11. ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนทางวิชาการ ข้อมูล เทคโนโลยี การให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งการติดตาม และประเมินผลการดำเนินการขอเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนตามกฎหมาย และการส่งเสริมสวัสดิการเด็กและครอบครัว
12. ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรหลักในการกำหนดนโยบาย สร้างเด็กและเยาวชนไทยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและเติบโตอย่างยั่งยืน

คำนิยาม :

ทำงานเชิงรุกอย่างเชี่ยวชาญ ใส่ใจบริการด้วยคุณธรรม ก้าวทันเทคโนโลยีดิจิทัล

แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี

พ.ศ.2566 - 2570 ของกรมกิจการเด็กและเยาวชน

พันธกิจ

- 1) พัฒนานโยบายและมาตรการด้านเด็กและเยาวชนในเชิงรุก
- 2) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีทักษะชีวิตที่จำเป็นในการดำรงชีวิตตามช่วงวัย
- 3) พัฒนาและเชื่อมโยงระบบคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
- 4) พัฒนาระบบสวัสดิการเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย
- 5) บูรณาการภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาเชิงประเด็น (Agenda Base)
- 6) พัฒนาบุคลากร และระบบบริหารองค์กรให้มีสมรรถนะสูง
- 7) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศรองรับการคุ้มครอง และพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความทันสมัย

ยุทธศาสตร์ :		1	2	3	4
		 เสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนสู่ความเป็นพลเมืองคุณภาพ	 เสริมสร้างระบบคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ครอบคลุม	 พัฒนาระบบสวัสดิการเด็กเยาวชน และครอบครัวที่เชื่อมโยงกับระบบสวัสดิการอื่น	 ยกระดับการพัฒนาระบบบริการประชาชน มุ่งสู่ความเป็นองค์กรดิจิทัล โปร่งใส ตรวจสอบได้
เป้าประสงค์		เด็กและเยาวชนได้รับโอกาสและการพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่	เด็กและเยาวชนได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต	มีระบบสวัสดิการสังคมรองรับเด็กและเยาวชนที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบากได้อย่างครอบคลุม ทัวถึง และเชื่อมโยงกับระบบสวัสดิการอื่น	กรมกิจการเด็กและเยาวชนก้าวสู่องค์กรยุคดิจิทัลมีสมรรถนะสูง และบุคลากรมีทักษะที่จำเป็น ในการขับเคลื่อนงานในศตวรรษที่ 21
ตัวชี้วัด		1.1 ร้อยละของเด็กแรกเกิด/เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการสมวัย 1.2 ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายได้รับการเสริมสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ ความรู้และทักษะ สมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	2.1 จำนวนนโยบาย มาตรการการคุ้มครองทางสังคมที่มีการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ 2.2 จำนวนข้อเสนอเชิงนโยบาย หรือนวัตกรรมทางสังคมที่ได้รับการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ 2.3 ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการกองทุนคุ้มครองเด็ก 2.4 ร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เข้าถึงบริการของกองทุนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.1 จำนวนประชาชนที่ได้รับความคุ้มครองทางสังคมและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.1 ระดับความสำเร็จในการบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและสังคม 4.2 จำนวนกระบวนการงานและการให้บริการของกรมฯที่ได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นระบบดิจิทัล 4.3 จำนวนนวัตกรรมในการพัฒนาของกรมฯที่ได้รับการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ 4.4 ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบราชการสู่การเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพสูง 4.5 มีการพัฒนาและปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง 4.6 ค่าคะแนน ITA ที่เพิ่มขึ้น 4.7 ร้อยละของบุคลากรของกรมกิจการเด็กและเยาวชน ได้รับการพัฒนาทักษะการทำงาน เพื่อรองรับยุคดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 4.8 ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐเพิ่มขึ้น

แนวข้อสอบความรู้เกี่ยวกับกรมกิจการเด็กและเยาวชน

1. กรมกิจการเด็กและเยาวชน มีชื่อย่อว่าอะไร

ព. ពគយ.

๖. คย.

ក. ៣៧៥.

จ. พดย.

เฉลย ข. คย. กรมกิจการเด็กและเยาวชน (Department of Children and Youth) สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ใช้ชื่อย่ออย่างเป็นทางการว่า คย.

2. กรมกิจการเด็กและเยาวชนสังกัดกระทรวงใด

ก. กระทรวงมหาดไทย

ข. กระทรวงศึกษาธิการ

ค. กระบวนการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ง. กระทรวงแรงงาน

เฉลย ค. กระบวนการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการเด็กและเยาวชนเป็นส่วนราชการในสังกัด กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) มีบทบาทสำคัญด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

3. ข้อใดกล่าวถึงภารกิจของกรมกิจการเด็กและเยาวชนได้ครอบคลุมที่สุด

ก. จัดการศึกษาให้แก่เด็กทั่วประเทศ

ข. ส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน

ค. จัดหางานให้เยาวชนที่สำเร็จการศึกษา

ง. ดำเนินคดีอาชวากับผู้กระทำความผิดต่อเด็ก

นาย ข. ส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน

กรมกิจการเด็กและเยาวชน (ดย.) สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) มีภารกิจหลักเกี่ยวกับการเสนอนโยบาย กำหนดมาตรการ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ ตลอดจนคุ้มครอง พิทักษ์สิทธิ และจัดสวัสดิการให้แก่เด็ก เยาวชน และครอบครัวโดยตรง

4. ข้อใด ไม่ใช่ ภารกิจโดยตรงของกรมกิจการเด็กและเยาวชน

ก. ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ข. กัมภีรของสัตว์สติปัญญาเด็ก

ค. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน

ง. กำหนดหลักสตรการศึกษำขั้นพ้ันจำนของประเทศ

เฉลย ง. กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ

การกำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นภารกิจโดยตรงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนข้อ ก, ข และ ค (การส่งเสริมการพัฒนา, การคุ้มครองสวัสดิภาพ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน) ต่างก็เป็ภารกิจหลักและหน้าที่โดยตรงของกรมกิจการเด็กและเยาวชน (ดย.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

5. หากเด็กประสบปัญหาทางสังคมและจำเป็นต้องได้รับการคุ้มครอง การดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องกับบทบาทใดของกรมกิจการเด็กและเยาวชนมากที่สุด

ก. การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก	ข. การจัดเก็บภาษี
ค. การจัดการศึกษาภาคบังคับ	ง. การควบคุมแรงงานสัมพันธ์

เฉลย ก. การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

เมื่อเด็กประสบปัญหาทางสังคม (เช่น ถูกทารุณกรรม เสี่ยงต่อการกระทำผิด ถูกทอดทิ้ง หรืออยู่ในสถานะยากลำบาก) การเข้าช่วยเหลือ ป้องกันและสงเคราะห์เด็ก จะเป็นภารกิจหลักภายใต้ การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่โดยตรงของกรมกิจการเด็กและเยาวชน (ดย.)

6. หลักสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการดำเนินงานเกี่ยวกับเด็กคือข้อใด

ก. ประโยชน์สูงสุดของเด็ก	ข. ประโยชน์สูงสุดของหน่วยงาน
ค. ความสะดวกของเจ้าหน้าที่	ง. ประโยชน์ทางเศรษฐกิจของรัฐเป็นหลัก

เฉลย ก. ประโยชน์สูงสุดของเด็ก

หลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก (Best Interests of the Child) เป็นหลักการสากลที่สำคัญที่สุดตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) และได้รับการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ของไทยอย่างชัดเจน โดยกำหนดให้การดำเนินงานหรือการตัดสินใจใด ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเด็ก ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นลำดับแรกเสมอ

7. การเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมหรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สอดคล้องกับหลักการใดมากที่สุด

ก. การควบคุมทางสังคม	ข. การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน
ค. การรวมอำนาจการบริหาร	ง. การบังคับใช้กฎหมาย

เฉลย ข. การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน

การเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็น เสนอแนะ หรือร่วมตัดสินใจในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง สอดคล้องโดยตรงกับสิทธิในการมีส่วนร่วม (Right to Participation) ซึ่งเป็น 1 ใน 4 สิทธิขั้นพื้นฐานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) และเป็นหลักการสำคัญที่กรมกิจการเด็กและเยาวชนส่งเสริม เช่น ผ่านกลไกสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ

8. ข้อใดเป็นลักษณะการทำงานของกรมกิจการเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมที่สุด

- ก. ดำเนินงานโดยกรมเพียงหน่วยงานเดียว
- ข. ทำงานเฉพาะเมื่อเด็กได้รับความเสียหายแล้ว
- ค. ประสานความร่วมมือกับภาครัฐ ท้องถิ่น เอกชน และภาคประชาสังคม
- ง. มอบหมายภารกิจทั้งหมดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เฉลย ค. ประสานความร่วมมือกับภาครัฐ ท้องถิ่น เอกชน และภาคประชาสังคม

งานด้านเด็กและเยาวชนมีความซับซ้อนและครอบคลุมหลายมิติ (ทั้งการศึกษา สุขภาพ กฎหมาย และสวัสดิการสังคม) กรมกิจการเด็กและเยาวชน (ดย.) จึงเน้นการทำงานในรูปแบบ การบูรณาการและการภาคีเครือข่าย โดยประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อให้การคุ้มครอง พัฒนา และส่งเสริมเด็กและเยาวชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมที่สุด

9. การจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการด้านเด็กและเยาวชน สะท้อนบทบาทของกรมฯ ในด้านใด

- ก. การกำหนดและพัฒนานโยบาย
- ข. การพิจารณาพิพากษาคดี
- ค. การออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
- ง. การจัดเก็บรายได้ของรัฐ

เฉลย ก. การกำหนดและพัฒนานโยบาย

การจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์และมาตรการต่าง ๆ ด้านเด็กและเยาวชน ถือเป็นภารกิจหลักในระดับบริหารของกรมกิจการเด็กและเยาวชน (ดย.) เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กพด.) และรัฐบาล ในการนำไปกำหนดเป็นทิศทางและแนวปฏิบัติระดับชาติต่อไป

10. การศึกษาวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์เด็กและเยาวชนมีประโยชน์สำคัญอย่างไร

- ก. เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายและมาตรการ
- ข. เพื่อเพิ่มจำนวนหน่วยงานราชการ
- ค. เพื่อใช้จัดเก็บภาษีจากครอบครัว
- ง. เพื่อกำหนดโทษทางอาญาแก่เด็ก

เฉลย ก. เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายและมาตรการ

การศึกษาวิจัยและติดตามสถานการณ์เด็กและเยาวชน (เช่น สถิติปัญหาความรุนแรง สุขภาพทางอารมณ์ การเข้าถึงการศึกษา หรือแนวโน้มพฤติกรรม) มีจุดประสงค์สำคัญเพื่อนำข้อมูลจริงที่ได้ไปใช้เป็นฐานในการวางแผน ออกนโยบาย กำหนดมาตรการแก้ไขปัญหา และพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนให้ตรงจุด และเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

11. ข้อใดเป็นตัวอย่างของการทำงานเชิง “ส่งเสริมและพัฒนา” เด็กและเยาวชน

- ก. จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะและเปิดพื้นที่ให้เยาวชนมีส่วนร่วม
- ข. จับกุมเยาวชนที่กระทำความผิด
- ค. พิจารณาพิพากษาคดีเด็ก
- ง. ออกข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย

เฉลย ก. จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะและเปิดพื้นที่ให้เยาวชนมีส่วนร่วม

งานเชิง "ส่งเสริมและพัฒนา" มุ่งเน้นไปที่การดึงศักยภาพ สร้างทักษะชีวิต ให้โอกาส และเปิดพื้นที่บวก แก่เด็กและเยาวชน (เช่น การส่งเสริมสภาพเด็กและเยาวชน กิจกรรมจิตอาสา หรือการฝึกทักษะอาชีพ) เพื่อให้เติบโต อย่างมีคุณภาพ

12. ข้อใดเป็นการดำเนินงานเชิง “ป้องกัน” ปัญหาเด็กและเยาวชนมากที่สุด

- ก. จัดโครงการให้ความรู้แก่ครอบครัวเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กอย่างเหมาะสม
- ข. ช่วยเหลือเด็กหลังประสบปัญหารุนแรงแล้วเท่านั้น
- ค. ดำเนินคดีหลังเกิดความเสียหาย
- ง. ลงโทษผู้กระทำความผิดเพียงอย่างเดียว

เฉลย ก. จัดโครงการให้ความรู้แก่ครอบครัวเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กอย่างเหมาะสม

การดำเนินงานเชิง "ป้องกัน" หมายถึง การสกัดกั้น ลดความเสี่ยงหรือตัดปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดปัญหา ก่อนที่ปัญหานั้นจะเกิดขึ้นจริง การเสริมสร้างความรู้และทักษะแก่ครอบครัวในการเลี้ยงดูเด็กอย่างถูกต้อง จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ต้นทางและช่วยลดโอกาสเกิดปัญหาเด็กถูกทารุณกรรม ถูกทอดทิ้ง หรือ มีพฤติกรรมเสี่ยงได้อย่างตรงจุด

13. หากกรมกิจการเด็กและเยาวชนจัดทำฐานข้อมูลสถานการณ์เด็กทั่วประเทศ จุดประสงค์สำคัญที่สุด คือข้อใด

- ก. เพื่อใช้ประกอบการวางแผนและกำหนดนโยบาย
- ข. เพื่อใช้แทนทะเบียนราษฎรทั้งหมด
- ค. เพื่อควบคุมการเดินทางของเด็ก
- ง. เพื่อจัดเก็บภาษีจากผู้ปกครอง

เฉลย ก. เพื่อใช้ประกอบการวางแผนและกำหนดนโยบาย

การจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับสถานการณ์เด็กและเยาวชน มีวัตถุประสงค์สำคัญที่สุด เพื่อใช้วิเคราะห์ ติดตาม ประเมินสถานการณ์และนำข้อมูลเชิงประจักษ์เหล่านั้นมาใช้ในการ วางแผน กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และมาตรการช่วยเหลือให้ครอบคลุม เท่าทันต่อสถานการณ์ปัญหาและตรงกับความ ต้องการของเด็กและเยาวชนทั่วประเทศมากที่สุด

14. ข้อใดสะท้อนแนวคิดการคุ้มครองสิทธิเด็กได้เหมาะสมที่สุด

- ก. เด็กควรได้รับสิทธิเฉพาะเมื่อสามารถทำงานได้แล้ว
- ข. เด็กทุกคนควรได้รับการคุ้มครองโดยไม่เลือกปฏิบัติ
- ค. สิทธิของเด็กขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- ง. เด็กที่ประสบปัญหาเป็นความรับผิดชอบของครอบครัวเพียงฝ่ายเดียว

เฉลย ข. เด็กทุกคนควรได้รับการคุ้มครองโดยไม่เลือกปฏิบัติ

หัวใจสำคัญของสิทธิเด็ก (Child Rights) ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 คือ หลักการไม่เลือกปฏิบัติ (Non-discrimination) ซึ่งกำหนดให้เด็กทุกคน ไม่ว่าจะเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง ฐานะทางเศรษฐกิจ ความพิการหรือกำเนิดในสถานะใด ย่อมมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง ปฏิบัติและดูแลอย่างเท่าเทียมกัน

15. ข้อใดกล่าวถึงบทบาทของครอบครัวต่อการพัฒนาเด็กได้ถูกต้องที่สุด

- ก. ครอบครัวไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะเป็นหน้าที่ของรัฐ
- ข. ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานสำคัญในการดูแลและพัฒนาเด็ก
- ค. ครอบครัวมีหน้าที่เฉพาะส่งเด็กเข้าโรงเรียน
- ง. ครอบครัวมีหน้าที่ดูแลเด็กเฉพาะด้านเศรษฐกิจ

เฉลย ข. ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานสำคัญในการดูแลและพัฒนาเด็ก

สถาบันครอบครัว ถือเป็นสิ่งแวดล้อมแรกและเป็นสถาบันทางสังคมพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการอบรมสั่งสอน ปลูกฝังค่านิยม ให้ความคุ้มครองและพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยรัฐและหน่วยงานต่าง ๆ (เช่น กรมกิจการเด็กและเยาวชน) จะเข้ามาทำหน้าที่เกื้อหนุน ส่งเสริมและช่วยเหลือในกรณีที่ครอบครัวขาดแคลนหรือประสบปัญหา

16. สถานการณ์ใดสอดคล้องกับภารกิจของกรมกิจการเด็กและเยาวชนมากที่สุด

- ก. นาย ก. ขอใบอนุญาตประกอบโรงงาน
- ข. เด็กกลุ่มหนึ่งประสบปัญหาทางสังคมและต้องการการคุ้มครองช่วยเหลือ
- ค. บริษัทแห่งหนึ่งขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ง. เกษตรกรขอขึ้นทะเบียนพื้นที่เพาะปลูก

เฉลย ข. เด็กกลุ่มหนึ่งประสบปัญหาทางสังคมและต้องการการคุ้มครองช่วยเหลือ

ภารกิจหลักโดยตรงของกรมกิจการเด็กและเยาวชน (ดย.) สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คือ การจัดสวัสดิการสังคม การพิทักษ์สิทธิและการคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาทางสังคม (เช่น เด็กถูกทอดทิ้ง เด็กยากจนยากลำบาก หรือเด็กที่อยู่ในภาวะเสี่ยง)

ห้าม!! คัดลอก เผยแพร่ ดัดแปลง ส่งต่อ และจำหน่ายเอกสารฉบับนี้โดยเด็ดขาด

หากตรวจพบจะดำเนินคดีตามกฎหมาย (สงวนลิขสิทธิ์ สถาบัน The Best Center)

17. เหตุใดการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนจึงต้องอาศัยการบูรณาการจากหลายหน่วยงาน
- ก. เพราะกรมกิจการเด็กและเยาวชนไม่มีอำนาจหน้าที่
 - ข. เพราะปัญหาของเด็กเกี่ยวข้องกับหลายมิติ เช่น ครอบครัว การศึกษา สุขภาพ และสังคม
 - ค. เพราะกรมฯ ไม่สามารถใช้งบประมาณได้
 - ง. เพราะกฎหมายกำหนดให้เอกชนรับผิดชอบทั้งหมด

เฉลย ข. เพราะปัญหาของเด็กเกี่ยวข้องกับหลายมิติ เช่น ครอบครัว การศึกษา สุขภาพ และสังคม

การพัฒนาและการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนไม่สามารถแยกส่วนทำได้เพียงหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เนื่องจากชีวิตของเด็กยึดโยงกับหลายมิติพร้อมกัน ทั้งด้านความปลอดภัยทางสังคม (กระทรวง พม. / ดย.) , ด้านสุขภาพ (กระทรวงสาธารณสุข) , ด้านการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ) , ด้านกฎหมายและการคุ้มครอง (ตำรวจ / กระทรวงยุติธรรม) และด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) การบูรณาการร่วมกันจึงจะสามารถดูแลเด็กได้อย่างรอบด้านและเป็นระบบ

18. หากเจ้าหน้าที่พบว่าเด็กคนหนึ่งจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือหลายด้าน แนวทางใดเหมาะสมที่สุด
- ก. พิจารณาปัญหาเฉพาะด้านที่รุนแรงที่สุดเท่านั้น
 - ข. ประเมินสภาพปัญหาและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความช่วยเหลือ
 - ค. ให้เด็กแก้ไขปัญหาคด้วยตนเอง
 - ง. ส่งเรื่องให้สถานศึกษาเพียงหน่วยงานเดียว

เฉลย ข. ประเมินสภาพปัญหาและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความช่วยเหลือ

การช่วยเหลือเด็กที่ประสบปัญหาหลายด้านพร้อมกัน ต้องใช้แนวทางการทำงานแบบการจัดบริการแบบบูรณาการ (Case Management) โดยเริ่มจาก

1. การประเมินสภาพปัญหาอย่างครอบคลุม (ทั้งร่างกาย จิตใจ ครอบครัว การศึกษาและสวัสดิภาพ)
2. การประสานงานภาคีเครือข่ายส่งต่อ (Referral System) เพื่อให้หน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเข้ามาช่วยเหลือร่วมกัน เช่น ประสานโรงพยาบาลเพื่อรักษาพยาบาล ประสานโรงเรียนเพื่อดูแลเรื่องการศึกษา และประสานตำรวจ/ศาลเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพทางกฎหมาย

19. เป้าหมายสำคัญของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนคือข้อใด

ก. ให้เยาวชนปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐเท่านั้น

ข. ให้เยาวชนมีพื้นที่แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

ค. ลดบทบาทของครอบครัว

ง. ให้เยาวชนเข้ามาบริหารราชการแทนเจ้าหน้าที่

เฉลย ข. ให้เยาวชนมีพื้นที่แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

เป้าหมายสำคัญของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน (เช่น การขับเคลื่อนผ่านสภาเด็กและเยาวชน) คือ การมองเยาวชนเป็น "พลังในการพัฒนา" ไม่ใช่แค่ผู้รับบริการเพียงอย่างเดียว การเปิดพื้นที่ให้พวกเขาร่วมคิด ร่วมทำ แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อตนเองและชุมชนจะช่วยฝึกทักษะ ความเป็นผู้นำ เสริมสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพ และทำให้การกำหนดนโยบายของรัฐตอบโจทย์เด็กและเยาวชน ได้อย่างแท้จริง

20. ข้อใดสรุปบทบาทของกรมกิจการเด็กและเยาวชนได้ดีที่สุด

ก. หน่วยงานด้านการศึกษาดังพิเศษเฉพาะ

ข. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอาญาเกี่ยวกับเด็ก

ค. หน่วยงานหลักด้านการส่งเสริม พัฒนา กลุ่มครองสิทธิและสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน

ง. หน่วยงานที่ดูแลเฉพาะเด็กที่ไม่มีผู้ปกครอง

เฉลย ค. หน่วยงานหลักด้านการส่งเสริม พัฒนา กลุ่มครองสิทธิและสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน

ข้อ ค. เป็นคำสรุปบทบาทและพันธกิจหลัก (**Core Mission**) ของกรมกิจการเด็กและเยาวชน (ดย.) ที่มีความสมบูรณ์และถูกต้องที่สุดตามกฎหมายจัดตั้งหน่วยงาน เพราะครอบคลุมมิติการทำงานหลักทั้ง 4 ด้าน คือ ส่งเสริม พัฒนา กลุ่มครองสิทธิและจัดสวัสดิภาพให้แก่เด็กและเยาวชนทุกคน

----- ✍

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยพนักงานราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีการปรับปรุงกระบวนการจ้างงานภาครัฐในส่วนของผู้จ้างของส่วนราชการให้มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการใช้กำลังคนภาครัฐและให้การปฏิบัติราชการมีความคล่องตัวเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยสอดคล้องตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ คณะรัฐมนตรีจึงเห็นสมควรให้มีการจ้างพนักงานราชการสำหรับการปฏิบัติงานของส่วนราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒^๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐที่มีฐานะเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่ราชการส่วนท้องถิ่น

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีฐานะเป็นส่วนราชการ และผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างพนักงานราชการ

“พนักงานราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างโดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณของส่วนราชการ เพื่อเป็นพนักงานของรัฐในการปฏิบัติงานให้กับส่วนราชการนั้น

“สัญญาจ้าง” หมายความว่า สัญญาจ้างพนักงานราชการตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือเป็นข้อห้ามในเรื่องใด ให้ถือว่าพนักงานราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือต้องห้ามเช่นเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่เรื่องใดมีกำหนดไว้แล้วโดยเฉพาะในระเบียบนี้หรือตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง หรือเป็นกรณีที่ส่วนราชการประกาศกำหนดให้พนักงานราชการประเภทใดหรือตำแหน่งในกลุ่มงานลักษณะใด ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างในบางเรื่องเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงานของพนักงานราชการ

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนพิเศษ ๕ ง/หน้า ๑/๑๖ มกราคม ๒๕๔๗

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้ส่วนราชการปฏิบัติก็ได้

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

พนักงานราชการ

ข้อ ๖ พนักงานราชการมีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานราชการทั่วไป ได้แก่ พนักงานราชการซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเป็นงานประจำทั่วไปของส่วนราชการในด้านงานบริการ งานเทคนิค งานบริหารทั่วไป งานวิชาชีพเฉพาะหรืองานเชี่ยวชาญเฉพาะ

(๒) พนักงานราชการพิเศษ ได้แก่ พนักงานราชการซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะที่ต้องใช้ความรู้หรือความเชี่ยวชาญสูงมากเป็นพิเศษเพื่อปฏิบัติงานในเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นเฉพาะเรื่องของส่วนราชการ หรือมีความจำเป็นต้องใช้บุคคลในลักษณะดังกล่าว

ข้อ ๗ ในการกำหนดตำแหน่งของพนักงานราชการ ให้กำหนดตำแหน่งโดยจำแนกเป็นกลุ่มงานตามลักษณะงานและผลผลิตของงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) กลุ่มงานบริการ
- (๒) กลุ่มงานเทคนิค
- (๓) กลุ่มงานบริหารทั่วไป
- (๔) กลุ่มงานวิชาชีพเฉพาะ
- (๕) กลุ่มงานเชี่ยวชาญเฉพาะ
- (๖) กลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ

ในแต่ละกลุ่มงานตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีกลุ่มงานย่อยเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะงานของพนักงานราชการได้

การกำหนดให้พนักงานราชการประเภทใดมีตำแหน่งในกลุ่มงานใด และการกำหนดลักษณะงานและคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มงาน ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ

ส่วนราชการซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างพนักงานราชการอาจกำหนดชื่อตำแหน่งในกลุ่มงานตามความเหมาะสมกับหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานราชการที่จ้างได้

ข้อ ๘ ผู้ซึ่งจะได้รับการจ้างเป็นพนักงานราชการ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖)^๒ ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือเป็นผู้พ้นโทษมาแล้วเกินห้าปี

การจ้างบุคคลผู้พ้นโทษมาแล้วเกินห้าปีตามวรรคหนึ่งเข้าเป็นพนักงานราชการต้องกำหนดให้บุคคลผู้นั้นยื่นหนังสือรับรองความประพฤติว่าไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่น่ารังเกียจของสังคมตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนดเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

(๗) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๘) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น

(๙) คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่ส่วนราชการกำหนดไว้ในประกาศการสรรหาหรือการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเพื่อความจำเป็นหรือเหมาะสมกับการกิจของส่วนราชการนั้น

ความใน (๑) ไม่ให้ใช้บังคับกับพนักงานราชการชาวต่างประเทศซึ่งส่วนราชการจำเป็นต้องจ้างตามข้อผูกพันหรือตามความจำเป็นของการกิจของส่วนราชการ

ในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพิ่มขึ้นหรือกำหนดแนวทางปฏิบัติของส่วนราชการในการจ้างพนักงานราชการเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการกำหนดให้มีพนักงานราชการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้ส่วนราชการจัดทำกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการเป็นระยะเวลาสี่ปี โดยให้สอดคล้องกับเป้าหมายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและแผนงบประมาณเชิงกลยุทธ์ ทั้งนี้ ตามแนวทางการจัดกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการที่คณะกรรมการกำหนด

กรอบอัตรากำลังพนักงานราชการของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง จะต้องเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อความเห็นชอบ เมื่อคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว ให้สำนักงบประมาณสนับสนุนงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคคลตามความจำเป็นและสอดคล้องกับกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการดังกล่าว ทั้งนี้ การเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามประเภทรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

^๒ ข้อ ๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ในกรณีที่มิมีเหตุผลความจำเป็น ส่วนราชการอาจขอให้เปลี่ยนกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และแจ้งให้สำนักงานประมาณทราบ

ข้อ ๑๐ การสรรหาและการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ส่วนราชการใดจะขอยกเว้นหรือเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสรรหาหรือการเลือกสรรตามที่ คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถกระทำได้โดยทำความตกลงกับคณะกรรมการ

ข้อ ๑๑ การจ้างพนักงานราชการให้กระทำเป็นสัญญาจ้างไม่เกินคราวละสี่ปีหรือตามโครงการที่มี กำหนดเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดไว้ โดยอาจมีการต่อสัญญาจ้างได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละ ส่วนราชการ

แบบสัญญาจ้างให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

การทำสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วน ราชการเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้างกับผู้ที่ได้รับการสรรหาหรือการเลือกสรรเป็นพนักงานราชการ

ข้อ ๑๒ การแต่งกายและเครื่องแบบปกติ ให้เป็นไปตามที่ส่วนราชการกำหนด

เครื่องแบบพิธีการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๓ วันเวลาการทำงาน หรือวิธีการทำงานในกรณีที่ไม่ต้องอยู่ปฏิบัติงานประจำส่วนราชการ ให้เป็นไปตามที่ส่วนราชการกำหนด ซึ่งอาจแตกต่างกันได้ตามหน้าที่ของพนักงานราชการในแต่ละตำแหน่ง โดย คำนึงถึงผลสำเร็จของงาน

หมวด ๒

ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์

ข้อ ๑๔ อัตราค่าตอบแทนของพนักงานราชการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๑๕ ส่วนราชการอาจกำหนดให้พนักงานราชการประเภทใดหรือตำแหน่งในกลุ่มงานใดได้รับ สิทธิประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิเกี่ยวกับการลา

(๒) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนระหว่างลา

(๓) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลางาน

(๔) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

(๕) ค่าเบี้ยประชุม

(๖) สิทธิในการขอรับเครื่องราชอิสริยาภรณ์

(๗) การได้รับรถประจำตำแหน่ง

(๘) สิทธิอื่นๆ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์การได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ส่วนราชการกำหนด ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับการได้รับสิทธินั้นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือมติคณะรัฐมนตรี ในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้แก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือมติคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดสิทธิประโยชน์ให้แก่พนักงานราชการเพื่อให้ส่วนราชการปฏิบัติได้

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนอัตราค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของพนักงานราชการตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมเป็นธรรมและมีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลง ค่าตอบแทนของเอกชน อัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือน และฐานะการคลังของประเทศ รวมทั้งปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๗ ให้พนักงานราชการได้รับสิทธิประโยชน์และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

ข้อ ๑๘ ส่วนราชการอาจกำหนดให้พนักงานราชการประเภทใดหรือตำแหน่งในกลุ่มงานใดได้รับค่าตอบแทนการออกจากงานโดยไม่มีความผิดได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๙ ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้ส่วนราชการจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการทั่วไป ให้กระทำในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี

(ข) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง

(๒) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการพิเศษ ให้กระทำในกรณีการประเมินผลสำเร็จของงานตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนด ในการนี้คณะกรรมการอาจกำหนดแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าวเพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้ส่วนราชการปฏิบัติได้

ข้อ ๒๐ พนักงานราชการผู้ใดไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๙ ให้ถือว่าสัญญาจ้างของพนักงานราชการผู้นั้นสิ้นสุดลง โดยให้ส่วนราชการแจ้งให้พนักงานราชการทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการผู้นั้น

ข้อ ๒๑ ให้ส่วนราชการรายงานผลการดำเนินการจ้างพนักงานราชการ รวมทั้งปัญหาอุปสรรค หรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

หมวด ๔

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๒๒ พนักงานราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามที่กำหนดในระเบียบนี้ ตามที่ส่วนราชการ กำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งใน หน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๒๓ พนักงานราชการต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดไว้เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติที่ ส่วนราชการกำหนด

พนักงานราชการผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานราชการผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ ๒๔ การกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (๒) จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเงื่อนไขที่ทางราชการกำหนดให้ ปฏิบัติจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๔) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา หรือขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๒๒ จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๕) ประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๖) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าเจ็ดวัน สำหรับตำแหน่งที่ส่วนราชการ กำหนดวันเวลาการทำงาน
- (๗) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานจนทำให้งานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดจนเป็นเหตุให้ ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง สำหรับตำแหน่งที่ส่วนราชการกำหนดการทำงานตามเป้าหมาย
- (๘) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือกระทำความผิดอาญาโดยมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกหรือ หนักกว่าโทษจำคุก
- (๙) การกระทำความผิดที่ส่วนราชการกำหนดว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๕ เมื่อมีกรณีที่พนักงานราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วน ราชการจัดให้มีคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว และต้องให้อีกอาสาพนักงานราชการที่ถูก กล่าวหาชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าพนักงาน

ราชการผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการมีคำสั่งไล่ออก แต่ถ้าไม่มีมูลกระทำความผิดให้สั่งยุติเรื่อง

หลักเกณฑ์และวิธีการการสอบสวนพนักงานราชการ ให้เป็นไปตามที่ส่วนราชการกำหนด

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าพนักงานราชการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามที่ส่วนราชการกำหนด ให้หัวหน้าส่วนราชการสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าตอบแทน หรือลดขั้นเงินเดือนค่าตอบแทน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในการพิจารณาการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาสอบสวนให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานราชการ เพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้ส่วนราชการปฏิบัติได้

หมวด ๕ การสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ข้อ ๒๘ สัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

(๒) พนักงานราชการขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบนี้หรือตามที่ส่วนราชการกำหนด

(๓) พนักงานราชการตาย

(๔) ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๕

(๕) พนักงานราชการถูกให้ออก เพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) เหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามข้อกำหนดของส่วนราชการหรือตามสัญญาจ้าง

ข้อ ๒๙ ในระหว่างสัญญาจ้าง พนักงานราชการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการปฏิบัติงาน ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อหัวหน้าส่วนราชการตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการกำหนด

ข้อ ๓๐ ส่วนราชการอาจบอกเลิกสัญญาจ้างกับพนักงานราชการผู้ใดก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้างได้ โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า และไม่เป็นเหตุที่พนักงานราชการจะเรียกร้องค่าตอบแทนการเลิกสัญญาจ้างได้ เว้นแต่ส่วนราชการจะกำหนดไว้ในกรณีใดได้รับค่าตอบแทนการออกจากงานโดยไม่มีผิดใจไว้

ข้อ ๓๑ เพื่อประโยชน์แห่งทางราชการ ส่วนราชการอาจสั่งให้พนักงานราชการไปปฏิบัติงานนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างได้ โดยไม่เป็นเหตุให้พนักงานราชการอ้างขอเลิกสัญญาจ้างหรือเรียกร้องประโยชน์ตอบแทนใดๆ ในการนี้ส่วนราชการอาจกำหนดให้ค่าล่วงเวลาหรือค่าตอบแทนอื่นจากการสั่งให้ไปปฏิบัติงานดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่บุคคลใดพ้นจากการเป็นพนักงานราชการแล้ว หากในการปฏิบัติงานของบุคคลนั้นในระหว่างที่เป็นพนักงานราชการก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการ ให้บุคคลดังกล่าวต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว เว้นแต่ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย ในการนี้ส่วนราชการอาจหักค่าตอบแทนหรือเงินอื่นใดที่บุคคลนั้นจะได้รับจากส่วนราชการไว้เพื่อชดเชยค่าความเสียหายดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการเลิกสัญญาจ้างตามหมวดนี้ เพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้ส่วนราชการปฏิบัติได้

หมวด ๖

คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ

ข้อ ๓๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ” เรียกโดยย่อว่า “คพร.” ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นรองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อัยการสูงสุด อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาการบริหารงานบุคคล กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ และแรงงานสัมพันธ์ สาขาละหนึ่งคน

ให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมและผู้แทนกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๓๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ ๓๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ประธานกรรมการให้ออก

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างหรือแต่งตั้งเพิ่มขึ้น ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งมีวาระเท่ากับวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งยังอยู่ในตำแหน่ง

ห้าม!! คัดลอก เผยแพร่ ดัดแปลง ส่งต่อ และจำหน่ายเอกสารฉบับนี้เด็ดขาด

หากตรวจพบจะดำเนินคดีตามกฎหมาย (สงวนลิขสิทธิ์ สถาบัน The Best Center)

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดแผนงานและแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งเสนอแนะส่วนราชการในการปรับปรุงหรือแก้ไขระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารพนักงานราชการเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสรรหาและการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการ รวมทั้งแบบสัญญาจ้าง

(๓) กำหนดกลุ่มงานและลักษณะงานในกลุ่มงาน และคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มงานของพนักงานราชการ

(๔) ให้ความเห็นชอบกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการที่ส่วนราชการเสนอ

(๕) กำหนดอัตราค่าตอบแทนและวางแนวทางการกำหนดสิทธิประโยชน์อื่นของพนักงานราชการ

(๖) กำหนดมาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการ

(๗) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้บังคับระเบียบนี้

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร

(๙) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือกฎหมายอื่น

ข้อ ๓๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการและปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่เรื่องใดตามระเบียบนี้กำหนดให้ส่วนราชการกำหนดหลักเกณฑ์หรือปฏิบัติในเรื่องใด คณะกรรมการอาจกำหนดให้เรื่องนั้นต้องกระทำโดย อ.ก.พ กรม องค์การบริหารงานบุคคลอื่นของส่วนราชการ หรือให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการบริหารงานลูกจ้างสัญญาจ้างตามคำสั่งคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐที่ ๓/๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานลูกจ้างสัญญาจ้าง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖ ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการตามระเบียบนี้ จนกว่าคณะกรรมการตามระเบียบนี้จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ส่วนราชการยังจัดทำกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการไม่แล้วเสร็จ ถ้ามีความจำเป็นต้องจ้างพนักงานราชการในกลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ ให้ดำเนินการจ้างได้ในกรณีที่มิงบประมาณและโครงการแล้ว หรือสำหรับโครงการใหม่ โดยเสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติการจ้าง

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่อัตราลูกจ้างประจำว่างลงและคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐกำหนดให้จ้างเป็นลูกจ้างชั่วคราว ส่วนราชการจะดำเนินการจ้างเป็นพนักงานราชการตามระเบียบนี้ได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่อัตราลูกจ้างประจำว่างลงระหว่างปี ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งต้องยุบเลิกตำแหน่งนั้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๖ หากส่วนราชการยังมีความจำเป็นและไม่ใช้กรณีการจ้างเหมาบริการ ให้ขออนุมัติคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดให้เป็นพนักงานราชการ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐^[๒]

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^[๒] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนพิเศษ ๕๘ ง/หน้า ๑/๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

 แนวข้อสอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2. พ.ศ.2560

1. ข้อใดไม่ใช่ตำแหน่งของพนักงานราชการ

ก. กลุ่มงานบริการ	ข. กลุ่มงานธุรการ
ค. กลุ่มงานวิชาชีพเฉพาะ	ง. กลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ

ตอบ ข. ตามข้อ 7 ในระเบียบนี้

2. การกระทำในข้อใดไม่ถือว่าเป็นความผิดวินัย

- ก. ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
ข. ละทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า 5 วัน
ค. ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
ง. ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อจนได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

ตอบ ข. ตามข้อ 24 ในระเบียบนี้

3. ในกรณีที่พนักงานราชการทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้หัวหน้าราชการลงโทษประการใด

ก. ตักลงโทษภาคทัณฑ์	ข. ตัดเงินเดือนค่าตอบแทน
ค. ลดขั้นเงินเดือนค่าตอบแทน	ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง. ตามข้อ 26 ในระเบียบนี้

4. การสิ้นสุดสัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อใด

ก. ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง	ข. ขาดคุณสมบัติตามลักษณะต้องห้าม
ค. ไม่ผ่านการประเมินงาน	ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง. ตามข้อ 28 ในระเบียบนี้

5. อักษรย่อ “คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ” คือข้อใด

ก. “คพร.”	ข. “ค.พ.ร.”
ค. “คกบ.”	ง. “ค.ก.บ.”

ตอบ ก. ตามข้อ 34 ในระเบียบนี้

6. กำหนดระยะเวลาการจ้างพนักงานราชการ มีกำหนดระยะเวลาเท่าใด

ก. ไม่เกิน 2 ปี	ข. ไม่เกิน 3 ปี
ค. ไม่เกิน 4 ปี	ง. แล้วแต่กรณีตามจำเป็น

ตอบ ค. ตามข้อ 11 ในระเบียบนี้

7. “เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน” เทียบได้กับกลุ่มงานใดของพนักงานราชการ

ก. กลุ่มงานบริการ	ข. กลุ่มงานบริหารทั่วไป
ค. กลุ่มงานวิชาชีพเฉพาะ	ง. กลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ

ตอบ ข. กลุ่มงานบริหารทั่วไป (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน นิติกร บุคลากร พนักงานคุมประพฤติ นักวิชาการเกษตร นักวิชาการสาธารณสุข)

8. การจ่าย ค่าตอบแทน ผลงานผู้ที่ทำมากและมีผลงานมากย่อมได้รับค่าตอบแทนมาก ส่วนผู้ที่ทำงานน้อยและได้ผลงานที่มีคุณค่าน้อยย่อมได้ค่าตอบแทนน้อย คือข้อใด

ก. Performance Pay	ข. Performance Salary
ค. Competency Pay	ง. Competency Salary

ตอบ ก. Performance Pay คือการจ่ายค่าตอบแทนผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ของงาน ผู้ที่ทำงานมากและได้ผลงานที่มีคุณค่ามากย่อมจะได้รับค่าตอบแทนมาก ส่วนผู้ที่ทำงานน้อย และได้ผลงานที่มีคุณค่าน้อย ย่อมได้ค่าตอบแทนน้อย

Competency Pay คือการจ่ายค่าตอบแทนตามสมรรถนะ หรือคุณลักษณะของบุคคล เช่น ความรู้ ทักษะ ทักษะของแต่ละบุคคลที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการทำงานของบุคคลนั้น

9. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับพนักงานราชการ

ก. เงินเดือนสูงกว่าข้าราชการ , มีโบนัส
ข. เงินเดือนต่ำกว่าข้าราชการ, มีโบนัส
ค. เงินเดือนสูงกว่าข้าราชการ, ไม่มีบำเหน็จบำนาญ
ง. เงินเดือนต่ำกว่าข้าราชการ, มีบำเหน็จบำนาญ

ตอบ ค. พนักงานราชการจะไม่มีบำเหน็จ บำนาญ แต่ได้เงินเดือนสูงกว่าข้าราชการ

10. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ใด

ก. 1 มกราคม พ.ศ.2547	ข. 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547
ค. 1 มีนาคม พ.ศ.2547	ง. 1 เมษายน พ.ศ.2547

ตอบ ก. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

11. ผู้รับสนองพระราชโองการ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการคือใคร

ก. นายชวน หลีกภัย	ข. พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
ค. นายสมัคร สุนทรเวช	ง. นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน

ตอบ ข.

12. ใครเป็นผู้รักษาการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงาน พ.ศ. 2547

- ก. นายกรัฐมนตรี
- ข. เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- ค. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- ง. เลขาธิการคณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ

ตอบ ข.

13. พนักงานราชการมีกี่ประเภท อะไรบ้าง

- ก. 2 ประเภท พนักงานราชการทั่วไป พนักงานราชการพิเศษ
- ข. 3 ประเภท พนักงานราชการทั่วไป พนักงานราชการพิเศษ พนักงานราชการเชี่ยวชาญ
- ค. 4 ประเภท พนักงานราชการทั่วไป พนักงานราชการพิเศษ พนักงานราชการเชี่ยวชาญ พนักงานราชการวิชาการ
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ ก. ตามข้อ 6 ในระเบียบนี้

14. กรณีการกำหนดตำแหน่งของพนักงานราชการ ให้กำหนดตำแหน่งโดยจำแนกเป็นกลุ่มงานใด

- ก. กลุ่มงานเทคนิค กลุ่มงานบริการฯ
- ข. กลุ่มงานบริหารทั่วไป กลุ่มงานวิชาชีพเฉพาะ
- ค. กลุ่มงานเชี่ยวชาญเฉพาะ กลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ
- ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง. ตามข้อ 7 ในระเบียบนี้

15. ตามข้อ 3 ข้างต้น การกำหนดให้พนักงานราชการมีตำแหน่งในกลุ่มงานใด และการกำหนดลักษณะงานของคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มงาน ให้เป็นไปตามใครประกาศ

- ก. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- ข. คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ
- ค. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

ตอบ ข. ตามข้อ 7 ในระเบียบนี้

16. บุคคลจะได้รับการจ้างเป็นพนักงานราชการต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อใด

- ก. ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- ข. ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- ค. ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ
- ง. ถูกเฉพาะ ก. และ ค.

ตอบ ง. ตามข้อ 8 ในระเบียบนี้